

Hotărârea în cauzele conexe C-359/11 și C-400/11
Alexandra Schulz/Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG și
Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH

Presă și informare

Consumatorii aprovizionați cu energie electrică și cu gaze naturale care intră sub incidența obligației generale de aprovizionare trebuie să fie informați în timp util, înainte de intrarea în vigoare a oricărei majorări de prețuri, cu privire la motivele, la condițiile și la întinderea acestei majorări

Prin faptul că nu prevede o astfel de informare, reglementarea germană în discuție în speță este contrară Directivelor 2003/54 „energie electrică” și 2003/55 „gaze naturale”

Curtea Federală germană este sesizată cu două litigii între clienți aprovizionați cu energie electrică și cu gaze naturale și furnizorii acestora cu privire la mai multe majorări de prețuri practicate între 2005 și 2008. Acești clienți, care intră sub incidența obligației generale de aprovizionare (clienți supuși tarifării standard)¹, apreciază că majorările în cauză sunt excesive și întemeiate pe clauze ilegale.

Reglementarea germană în vigoare la data faptelor stabilea condițiile generale ale contractelor încheiate cu consumatorii și le integra direct în contractele încheiate cu clienții supuși tarifului standard. Aceasta permitea furnizorului să modifice unilateral prețurile energiei electrice și ale gazelor naturale fără a arăta motivul, condițiile și întinderea modificării, garantând însă în același timp informarea clienților cu privire la respectiva majorare a tarifelor și libertatea acestora de a denunța eventual contractul.

Răspunzând la întrebările adresate de Curtea Federală germană, Curtea de Justiție constată, în hotărârea pronunțată azi, că Directiva 2003/54 „energie electrică”² și Directiva 2003/55 „gaze naturale”³ se opun unei reglementări naționale (precum reglementarea germană în discuție în speță) care stabilește conținutul contractelor de furnizare a energiei electrice și a gazelor naturale încheiate cu consumatorii care intră sub incidența obligației generale de aprovizionare⁴ și care prevede posibilitatea furnizorilor de a modifica tariful acestei furnizări, fără a garanta însă

¹ Într-un astfel de caz, furnizorul este ținut, în cadrul obligațiilor impuse de reglementarea germană, să încheie un contract, în condițiile prevăzute de această reglementare, cu clienții care au făcut cerere de aprovizionare și care au dreptul să o solicite.

² Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE (JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61, rectificare în JO 2004, L 16, p. 74). Directiva din 2003 a fost **abrogată** de Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice (JO L 211, p. 55).

³ Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE (JO L 176, p. 57, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 80). Directiva din 2003 a fost **abrogată** de Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale (JO L 211, p. 94).

⁴ Pentru obligația de informare a clienților supuși unui tarif **special**, a se vedea Hotărârea Curții din 21 martie 2013, RWE Vertrieb (C-92/11), și comunicatul de presă nr. 36/13. Potrivit acestei hotărâri, informațiile cu privire la motivul și la metoda în conformitate cu care variază costurile de furnizare a gazelor naturale, transmise consumatorului în mod transparent înainte de încheierea contractului, prezintă o importanță esențială. Această concluzie nu este însă valabilă pentru contractele încheiate cu clienții supuși tarifului **standard** (clienții în discuție în prezentele cauze). Astfel, contractele încheiate cu clienții în discuție în cauza RWE Vertrieb (clienți supuși unui tarif **special**) intrau nu numai sub incidența Directivei 2003/55, ci și a Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273). Or, conținutul contractelor încheiate cu clienții supuși tarifului **standard** este stabilit prin dispoziții de drept german imperative, astfel încât Directiva privind clauzele abuzive nu le este aplicabilă.

informarea în timp util a consumatorilor, înainte de intrarea în vigoare a modificării, cu privire la motivele, la condițiile și la întinderea acesteia.

Curtea arată în special că cele două directive obligă statele membre să garanteze un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în privința transparenței referitoare la condițiile contractuale.

Curtea statuează că, pe lângă dreptul de a denunța contractul (drept prevăzut de directive în caz de modificare a prețului), clienții trebuie de asemenea să fie abilitați să conteste o astfel de modificare.

Pentru a putea beneficia pe deplin și în mod real de aceste drepturi și pentru a lua, în deplină cunoștință de cauză, o decizie referitoare la o eventuală denunțare a contractului sau la contestarea modificării prețului furnizării, clienții care intră sub incidența obligației generale de aprovizionare trebuie să fie informați în timp util, înainte de intrarea în vigoare a modificării, cu privire la motivele, la condițiile și la întinderea acesteia.

Răspunzând la cererea de a restrânge la maxim consecințele financiare ale hotărârii, Curtea respinge această cerere și, prin urmare, refuză să limiteze efectele în timp ale hotărârii sale. În această privință, Curtea observă în special că nu s-a demonstrat că repunerea în discuție a unor raporturi juridice care și-au epuizat efectele în trecut ar bulversa retroactiv întreg sectorul furnizării energiei electrice și a gazelor naturale din Germania. În consecință, interpretarea Directivelor 2003/54 și 2003/55 se aplică tuturor modificărilor tarifare intervenite pe durata aplicării directivelor⁵.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

---

⁵ Directivele 2003/54 și 2003/55 au intrat în vigoare la 4 august 2003, data limită pentru transpunerea în dreptul național fiind 1 iulie 2004. Acestea au fost abrogate cu efect de la 3 martie 2011 (a se vedea notele de subsol 2 și 3 de mai sus).